

ה שור ו חלין כ"ה. **יצא עליו שם רע אפלו** (י) (כ) בילדותו, ושיהיה ענו ומרצה (י) לעם, ויש לו נעימה וקולו ערב, (י) ורגיל לקרות תורה נביאים וכתובים: ה. "אם אין מוצאין מי שיהיה בו כל המדות האלו, יבחרו הטוב שבצבור בתקמה ובמעשים טובים. הגה ואם היה כפן עם הארץ וקולו נעים והעם תפצים בו, וכן שלש עשרה שנה המכין מה שאומר ואין קולו נעים, הקטן (י) הוא קודם (מחזיקי טוף פרק קמא דחולין). מי שעבר צבורה בשוגג כגון שהרג הנפש בשגגה וחרור בתשובה, (כ) מתר להיות שליט צבור, אבל אם (כא) עשה כמזיד לא, (כב) * דמפל מקום יצא עליו שם רע קדם (כ) התשובה (* צ"ל פלגוט (תשובה אור ודוע" בנסכת ברכות): ו. * ואין ממניין אלא מי שנתמלא זקנו, מפני כבוד

באר היטב

שש בוררים ויש תקנה שלא לשנות גזרם או אינו מועיל מזהות הפרנסים, כגון אברהם בשם מעיל צדקה, עין שם, ובכנסת הגדולה. ובתשובה חוט השני סימן עה כתב פין שהמיר דתו לעבודת כוכבים יש להעבירו, אבל בהקנה שהזמין להקמיר לעבודת כוכבים ולא המיר מרצונו וחרור בתשובה מעליה ובכך קבלהו עליהם לשלוח ציבור אין להחריזו, עין שם. ועין בחזקת יאיר סימן קעו ובשער אפרים סימן לא ובפדיון ביהושף סימן כו. ולכלי עלמא אם עבר באנס רשע בתשובה מוקד אפילו לכתחלה וכן כתב ה"מגן אברהם. שליח צבור שצא פעמים רבות טרפה מחמת ידו מסלקין אותו משליח ציבור, מעיל צדקה חלק ב סימן עה. טוב לחזר אחר שליח צבור בן צדיק, כי אינו דומה תפלות צדיק בן צדיק וכו', בי"ח רש"ל וט"ו סעיף קטן ג חולק וכתב דיש לקרב לאותו שאינו מן חסד, לקרב את הדיוקים לשכינה, דרומקא לבא בעי והנהיה תפלות נשמעת יותר מצדיק בן צדיק. מי שפגול ורעויותיו מוקד להיות שליח צבור, שצריך הקדוש ברוך הוא להשפוש בקלים שבורים דכתיב לב נשבר וכו', רש"ל פרק קמא דחולין. וה"מגן אברהם סעיף קטן ח חולק עליו וכתב דיש לזכר בשליח ציבור שלא להיות בעל מום וזל דרך הקריבה נא לפסח (ובספר אליה רבה הביא פסח ראוי דמקד להיות שליח צבור בעל מום, עין שם): (ט) התשובה. עין מה שכתבתי בסעיף קטן שלפני זה. אחד שהיה אשתו בעין והיתה מוצפת לא המשיך עד שמתה ונפר שפאותה הפכה מתה אין ראוי להיות שליח צבור, כנסת הגדולה ועתה תמיד:

משנה בוררה

לשמע עליו עתה מאומה. מיהו כשיצא עליו עתה שם רע והוא קלא דלא פסיק, אפלו יחיד מוהה עליו להעבירו ונסתת הגדולה בשם ראב"ח. ועין לקמן בסעיף כה בבאר הלכה מה שכתבנו בזה. ואפלו אם נתברר בעדים שחטא, אם עשה תשובה אין מצדיקין אותו לכלי עלמא: (כא) בילדותו. אפלו נתברר לנו (כ) שעשה אז תשובה על זה הענין, אפלו יחיד אין למנותו לכתחלה לשליח צבור. שליח צבור שפבר העבירוהו ועמד כן ימים ושנים בהסקמת הקהל, ורוצים עכשו למנותו, (כ) הוי בתחלת קבלה ואפלו מעוט יכולים למנות. אם המוהים הם המנהיגים, הוי כאלו מוהים כל הקהל, אם לא במקום שיש בוררים ויש תקנה שלא לשנות גזרם, אז אין מועיל מזהות הפרנסים: (כ) לעם. כתב בתשובת מהר"ם מינ"ץ, (כ) יזהר התנן אם יש ריב וקטטה בין שני בצלי בתים, שיהא בשב ואל תעשה, הן בדבור הן במעשה הן בגלוי הן בסתר, וכל שכן אם יש ספק ריב עם אדם אחר שאינו מהקיר עם בעל בית, שיהא בשב ואל תעשה, ואפלו אם אותו האדם הוא מתנתנו או קרוב שלו. ואם יש לו שום קטט ואיכה עם אחד מהקהל, אז צריך להעמיד את הדבר לפני הרב או הקהל לפשר ולעשות ככל אשר נראה להם נכון, ואם יש חסרון ומניעה מצד שכנגדו, אז הוא נקי ומה יש לו לעשות: (כ) ורגיל לקרות. כדי שיהיו הפוסקים המערכים בתוך התפלה סדורים בפיו, גם אם אינו רגיל לקרות הוא בכלל מסיר אָזנו משמע תורה גם תפלות תועבה ואליה רבה. כתב בפרי מגדים בסיון תפלה סעיף א איתא דבראש השנה ויום הכפורים בעינין שיהא נשוי וכן שלשים, ומשמע בשאר ימות השנה אפלו אינו נשוי, מכל מקום נראה לי דנשוי (כ) קודם לבחור, ואפלו אם נתמלא זקנו: (כ) הוי הוא קודם. אפלו להיות שליח צבור (כ) קבוע, כל שהוא שלש עשרה שנה והביא שתי שערות: (כ) מתר להיות. דלא מקרי אין פרקו נאה אלא דוקא שהיה מועד לעשות דברים שאינן מהגנים, אבל מי שפא לידו שגגת מעשה ומתקרט, הרי זה צדיק גמור לכל דבריו ומתר למנותו (כ) לכתחלה לשליח צבור: (כא) עשה כמזיד. לאו דוקא הרב, דהוא הדין שאר עבירות, וכדלעיל בסעיף ד, דבעינין שלא יצא עליו שם רע אפלו מילדותו, וכן כתב בכל בו בפרש ואלה רבות: (כב) דמכל מקום יצא וכו'. עין במגן אברהם שהביא בשם הרבה פוסקים דאפלו כמזיד, כל ששב שרי למנותו צבור מתר למנותו, אבל להיות שליח צבור קבוע לשאר ימות השנה מתר למנותו אפלו לכתחלה, כל ששב בתשובה, וכזה הביא הפרי מגדים בשם אליה רבה להלכה, וכתב באלה רבה, דבימים נוראים על כל פנים יש להתמיר לדון כדן תעניות, דקאמת אפלו בשאר ימות השנה יש בזה הרבה דעות בין הפוסקים, עין בכנסת הגדולה ובבאר הגולה, וכל זה הנינו, שלא למנותו לכתחלה, אבל אין מסלקין אותו לכלי עלמא אם שב בתשובה. שליח צבור שהוציא פעמים רבות טרפות ממתת ידו (כ) מסלקין

שער היצוין

(ט) אליה רבה: (י) מגן אברהם: (י) חזקא באלה רבה: (י) נראה לי דוקא אם הנישו הוא גם כן נתמלא זקנו, דהו הוא דינא דמקרא, ולדעת הרבה פוסקים ראשונים אפלו באקראי אינו יכול לירד: (כ) פרי מגדים תלבוש בסעיף ו: (כ) מוקד כמקד אחרונים וכן איתא באור ודוע" (כ) מגן אברהם: לח עמוד הידומי: יום רב חזירי חששג < יום א חזירי חששג < יום ו אלו חששג < שביעי יג אב חששג < יום א יח חזירי חששג

(ט) אליה רבה: (י) מגן אברהם: (י) חזקא באלה רבה: (י) נראה לי דוקא אם הנישו הוא גם כן נתמלא זקנו, דהו הוא דינא דמקרא, ולדעת הרבה פוסקים ראשונים אפלו באקראי אינו יכול לירד: (כ) פרי מגדים תלבוש בסעיף ו: (כ) מוקד כמקד אחרונים וכן איתא באור ודוע" (כ) מגן אברהם: